

Bordet, det maa paa den anden Side regnes med, og det bliver, da den nu ikke faar dem, til et virkeligt Tab for Statens Kasse. Man kommer derfor mindst til at lægge 7—8 Mill. Rentetab til de 15 Mill.

Jeg har nu tilladt mig at fremstille mit Indtryk af Overenskomsten. Det er meget muligt netop paa Grund af de manglende Værdiansættelser, jeg har omtalt, at dette Indtryk er et fejlagtigt, og jeg venter derfor, hvad der allerede til Dels er sket fra to ærede Medlemmer her fra København, at dette vil blive modsagt af andre, ogsaa af mere sagkyndige end jeg, og fremfor alt venter jeg, at den højt-ærede Minister vil rette det fejlagtige, som kan være i min Fremstilling. Jeg haaber, det vil lykkes ham at fremstille Sagen saaledes, at vort Indtryk her vil blive, at Overenskomsten i Virkeligheden har taget et tilbørlig Hensyn saavel til Stat som til Kommune, at begge Interesser gennem den ere varetagne paa forsvarlig Maade. I dette Haab tillader jeg mig fra min Side paa det bedste at anbefale Sagen og det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse, til Trods for, at jeg vilde have ønsket en Gennemførelse af Banegaardsforholdene i København paa en anden Maade. Men som jeg allerede har tilladt mig at sige: jeg har opgivet enhver Modstand og vil derfor være rede til at medvirke til Gennemførelsen af, hvad jeg nu anser for at være nødvendigt og for umuligt at komme til at faa udført paa en anden Maade.

Gustav Hansen: Der er jo allerede nu fremkommet saa mange Udtalelser fra forskellig Side, at det er helt vanskeligt for mig at sige noget nyt i denne Sag. Jeg vil dog ikke undlade ved nogle faa Bemærkninger at give mit Standpunkt i Sagen til Kende. Jeg vil stemme for dette Lovforslag og raade ærede Medlemmer til ogsaa at stemme derfor. Det er jo en ganske anerkendt Sag, og har i mange, mange Aar været en anerkendt Sag, at det var aldeles nødvendigt, at der skete en radikal Forandring og Forbedring ude paa Personbanegaarden, at alle disse Forhold bleve fuldstændigt forandrede. Man har flikket og lappet paa Forholdene derude, men har naturligvis ikke paa nogen Maade kunnet holde Skridt med Trafikkens Udvikling. Nu foreligger der en Plan, som efter min Mening afhjælper snart sagt alle de Savn og Mangler, som vi lide under, der indfører en Adskillelse mellem Gods- og Persontog, mellem Nær- og Fjerntrafik. Der sørges for, at de aller fleste af

disse ganske kriminelle Niveauoverskæringer fjernes, der skaffes Plads, og mange Perron'er og mange Spor afgive Mulighed for Sikkerhed, Hurtighed og Akkuratse. Alt dette er der peget paa før, og jeg skal ikke dvæle længere derved. Der er kun en Betænkelighed, jeg har haft ved Gennemførelsen af dette Projekt, og det er den Maade, hvorpaa Københavns Kommune bliver bebyrdet. Hvad København skal yde, det ved man jo, det er i det væsentlige 15 Mill. Kr. kontant, og hvad den modtager, det er de Grunde, som blive frigjorte ved den ny Ordning af Baneforholdene. Hvis Københavns Kommune stod fuldstændig frit, saa tror jeg ikke, at den vilde glæde sig meget ved at komme ind til en saadan Spekulation som den at skulle skaffe 15 Mill. Kr. til Veje for disse Grunde, som den faar at disponere over, jeg er sikker paa, at den vilde betænke sig derved. Men den staar ikke frit, den staar lige over for en overmægtig Medkontrahent, som meget godt er sig sin gunstige Stilling bevidst, og vil man fremme Sagen, maa man ogsaa gaa ind paa de Betingelser, der stilles, i alt Fald her i dette Tilfælde. Jeg ser ikke rettere, end at det er et stort Held, at det strækker sig ud over et Tidsrum af 15—20 Aar, at denne store Forretning i Ro kan blive afviklet igennem mange Aar, og at Pengene, de 15 Millioner, kun skulle udbetales efterhaanden. Det giver Haab om, at denne store Affære kan afvikles paa en nogenlunde gunstig Maade. Jeg tror ikke paa, at Københavns Kommune kommer skadesløs derfra, men lad nu Kommunen paatage sig dette Herkules-Arbejde, som Staten har lagt paa dens Skuldre, og lad den med Ro arbejde paa Realisationen af disse Arealer i de 15 à 20 Aar. Det er jo muligt, at det vil vise sig, at Handelen ikke har været saa overordentlig ugunstig, som man nu tænker sig. — Ved den store Betaling, som Københavns Kommune maa yde, er jo Udgiften ved dette store Værk: Personbanegaarden og alt, hvad dertil knytter sig, bleven meget billig for Staten, den beløber sig kun til 7 à 8 Mill. Kr. Det er jo en ganske overordentlig ringe Sum, naar henses til alle de svimlende Beløb, som i Udlandet ere medgaaede til lignende Foretagender. Men netop dette, at Statens Udgift bliver saa ringe, giver mig Lov til at udtale det Haab eller gøre den Henstilling, at man ikke maa være alt for sparsommelig, og navnlig at Sparommeligheden ikke maa skade med Hensyn til det ydre af den Hovedstation, man